

[Th. Poulsen.]

offentlige samtidig kan give Storkøbenhavns og de vestlige kommuners tusindtallige befolkning god og billig adgang til badestrand og friluftsliv ved dertil indrettede, såkaldte fluepapirer og badeøer.

Hvorfor skal denne storslåede kyststrækning henligge som et delvis fredet område? Lad det blive hvermandseje. Man har påbegyndt plantningen af den såkaldte Vestskov ude i Brøndbyernes kommune. Det ville være yderst hensigtsmæssigt, dersom dette arbejde kunne komme i gang længere ude ved kysten, så ville vi få det helt ideelle udfugtssted med skov og strand til glæde for såvel børn som voksne. Der er samtidig et beskæftigelsesproblem; da vi har ca. 100 000 arbejdsløse arbejdsmænd og vel desværre må se hen til i kommende tider at have mange arbejdsløse fra denne gruppe, er her god mulighed for at få en hel del af dem i arbejde, så at de kan skabe værdier i stedet for at friste en kummerlig tilværelse som arbejdsløse.

Vi går nu mod sommeren, og et nyt og større trafikvirvar på Køgevejen vil opstå, da trafikken tiltager år for år. Jeg håber derfor, at den højtærede minister i sit svar kan give tilsagn om, at der omgående tages fat på at forberede arbejdet på en sådan vej, og jeg henstiller: lad os få den strandvej, da det så ganske afgjort bliver den bedste løsning på dette spørgsmål.

Ministeren for offentlige arbejder (Jørgen Jørgensen [Ullerup]): Det ærede medlem har ret i, at denne sag har været til drøftelse igennem flere år; allerede i november 1951 gjorde det ærede medlem hr. Tesdorpf nogle bemærkninger herom under finanslovbehandlingen, og den 5. november 1952, det findes på sp. 682 i folketingstidenden, var det ærede medlem hr. Kryger inde på det samme problem. Jeg må måske have lov til at sige, at siden november 1952 og indtil nu er der ikke sket og har der ikke været mulighed for, at der kunne ske noget i denne sag, men jeg tror, at spørgsmålet om en forbedring i det hele taget af trafikforholdene mellem København og Køge bliver en nødvendighed, og jeg kan indledningsvis henvise til den udførlige besvarelse, som minister Knud Rée på det ærede medlem hr. Krygers foranledning gav, hvoraf det fremgik, at der i 1951 blev nedsat et udvalg af teknikere fra vejdirektoratet og

de pågældende vejbestyrelser, som skulle redegøre for de forskellige muligheder for udbygning af de vestlige indfaldsveje og omkostningerne derved. Dette udvalg har afgivet en foreløbig betænkning med forslag om både en udvidelse af den nuværende vej og om anlæg af en aflastningsvej længere inde i landet, d. v. s. ca. en kilometer fra den nuværende vej, således at den projekterede S-bane vil blive beliggende mellem de to veje.

Jeg vil iøvrigt gerne sige om problemet samfærdselsmidler, at det, der er ulykken, eller det, der er det uheldige, er, at ca. halvdelen af landets befolkning efterhånden klumper sig sammen her på Sjælland, nærmere betegnet for en trediedels vedkommende i terrænet omkring København, Roskilde, Hillerød og Helsingør. Derved kommer en masse mennesker til at bo her, uanset at de efter min opfattelse i og for sig lige så vel kunne bo ude i provinsen, hvor der jo er meget mere plads til industrielle anlæg og andre ting, som kunne sprede befolkningen. Men det er der altså ikke noget at gøre ved. Man må se at komme den anden vej, og jeg håber altså på et resultat af de overvejelser, som samfærdselsudvalget under meget vanskelige, men — såvidt jeg forstår — også meget dygtige forhandlinger efterhånden er ved at komme frem til om hele problemet om samfærdselsmulighederne i og omkring København. Der opstår naturligvis også problemet, om en eventuel fremtidig S-bane skal have prioritet mod syd eller mod nord.

Jeg vil dernæst gerne sige, at en sådan vej længere inde i landet, som man spekulerer på fra udvalgets, fra teknikernes side, naturligvis vil kunne aflaste den nuværende Køgevej for stort set al den gennemgående færdsel og ved hjælp af forbindelsesveje for en ikke ringe del af den lokale færdsel, men den tilbageblevne trafik må påregnes at vokse, så at en udvidelse af den nuværende vej efter teknikernes opfattelse i det omfang, der er muligt, vil blive en nødvendighed. Jeg er nu ikke sikker på iøvrigt, at man kan regne med at få begge dele. Det hele kan jo ikke foregå herovre, og man bliver nok nødt til at affinde sig med løsning af den ene eller den anden art med hensyn til aflastningsvejen.

Det nu af det ærede medlem fremdragne forslag om anlæg af en vej i strandkanten ville naturligvis betyde en aflastning af